

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/630/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213220705
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4213220705.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Zmekovej a sudkýň JUDr. Sidónie Sládečkovej a JUDr. Eriky Madarászovej v právnej veci žalobcu: Diners Club CS, s.r.o., so sídlom Námestie slobody 11, 811 04 Bratislava, IČO: 35 757 086, zastúpeného Advokátskou kanceláriou agner & partners, s.r.o., so sídlom Špitálska 10, 811 08 Bratislava, proti žalovanej: H. H., nar. XX..XX.XXXX, naposledy bytom L. XX/X, XXX XX L., neznámeho pobytu, zastúpenej opatrovníčkou Mgr. Janou Barancovou, vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Nové Zámky, o zaplatenie sumy 2.628,87 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 14C/186/2014-111 zo dňa 02.12.2015 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí zvyšku žaloby **potvrzuje.**

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2.466,64 eura s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 2.551,43 eura od 24.11.2012 do 12.12.2012, s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 2.481,05 eura od 13.12.2012 do 10.01.2013, s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 2.407,64 eura od 11.01.2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 59 eur od 16.04.2013 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol. Zároveň vyslovil, že o trovách konania rozhodne osobitným uznesením do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodnutie vo veci samej súd odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 497, § 499, § 502 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1 a 2, § 53 ods. 1 a 5, § 54 ods. 1, 2, § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, a § 101 ods. 1, § 120 ods. 1 a § 153 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, účinného do 30.06.2016 (ďalej len „OSP“). Žalovaná bola neznámeho pobytu, preto jej súd uznesením č. k. 14C/186/2014-88 zo dňa 09.09.2015 ustanovil opatrovníčku. Súd konštatoval, že žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 2.628,87 eura s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že žalovaná mu dňa 13.03.2012 doručila žiadosť o vydanie kreditnej karty, v ktorej vyjadrila súhlas so všeobecnými obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie platobných kariet Diners Club (ďalej len „VOP“) a revolvingovými obchodnými podmienkami (ďalej len „ROP“), pričom potvrdila, že sa oboznámila so zoznamom poplatkov, najmä s aktuálnou výškou úrokovej sadzby, poplatkov a zúčtovacím obdobím. Na základe zmluvného vzťahu bola žalovanej pod č. 36176702678026 vydaná kreditná karta Diners Club a z titulu jej používania mu vznikla voči žalovanej pohľadávka, ktorú jej oznámil riadne doručenými výpismi transakcií.

2. Po vykonaní dokazovania súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba je dôvodná len sčasti. Konštatoval, že žalobca a žalovaná uzavreli dňa 13.03.2012 zmluvu o vydaní kreditnej platobnej karty a zmluvu o revolvingovom úvere, z titulu ktorej si žalobca uplatňuje nárok v tomto konaní tvrdiac, že

žalovanej bol poskytnutý revolvingový úver do výšky úverového limitu 2.500 eur, ktorý mohla čerpať prostredníctvom kreditnej karty. Žalovaná skutočne poskytnutý úver aj čerpala, a to v sume 2.458,94 eura v období mesiacov marec a apríl 2012. Žalobca doručil žalovanej výpisy, na základe ktorých bola žalovaná povinná uhrádzať sumy vyúčtované žalobcom. Žalovaná uhradila žalobcovi len sumu 300 eur, a to čiastkovými úhradami po 100 eur v dňoch 15.11.2012, 12.12.2012 a 10.01.2013. Podľa záveru súdu žalobca uniesol dôkazné bremeno v časti uplatneného nároku pozostávajúceho z neuhradenej istiny poskytnutého úveru, úroku a poplatku vo výške 59 eur titulom vydania karty. Tieto nároky vyplývajú zo zoznamu poplatkov, ktorý bol súčasťou zmluvy, ako aj z prijatia návrhu zo dňa 13.03.2012, ku ktorému dňu bola medzi účastníkmi uzavretá zmluva o vydaní kreditnej karty a poskytnutí revolvingového úveru.

3. Čo sa týka uplatnených poplatkov vo výške 29,03 eura vyúčtovanej vo výpise zo dňa 23.03.2012 a vo výške 46,90 eura vyúčtovanej vo výpise zo dňa 23.04.2012, v tejto časti súd žalobe nevyhovel, lebo žalobca neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal, na základe čoho (akého ustanovenia zmluvy, prípadne obchodných podmienok) si tento nárok uplatňoval, a tiež nepreukázal dôvodnosť výšky tohto uplatneného nároku. Čo sa týka poplatku vo výške 5 eur, vyúčtovaného vo výpise zo dňa 23.05.2012, ďalej vo výške 15 eur vyúčtovaného vo výpise zo dňa 23.06.2012 a vo výške 15 eur vyúčtovaného vo výpise zo dňa 23.07.2012, ani v tejto časti súd žalobu nepovažoval za dôvodnú. Tieto poplatky totiž majú predstavovať poplatky za vystavenie upomienok, no žalobca vystavenie ani odoslanie týchto upomienok nepreukázal, a tak súd žalobu v tejto časti zamietol. Čo sa týka vyúčtovanej položky „sankcie za minulé obdobia“, žalobca v konaní neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal, čo táto ním vyúčtovaná položka predstavuje (v akej výške, z akej sumy a za aké obdobie bol tento nárok uplatnený, keď všeobecné obchodné podmienky, revolvingové obchodné podmienky ani zoznam poplatkov položku „sankcie za minulé obdobia“ neupravovali ani nešpecifikovali). Preto i v tejto časti súd žalobu zamietol. Žaloba nebola opodstatnená ani v časti, v ktorej žalobca požadoval zmluvný úrok 13,90 % ročne zo sumy 2.458,94 eura od 24.12.2012 do zaplatenia, lebo nepreukázal, akým titulom si tento nárok uplatňuje a či počnúc dňom 24.12.2012 bol zmluvný vzťah so žalovanou predčasne ukončený, resp. či tento ešte trval, hoci žalovaná svoje zmluvné povinnosti dlhodobo neplnila a to malo mať vplyv na posúdenie dôvodnosti tohto uplatneného nároku. Žalobca si napokon uplatnil aj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, ktorý odvodzoval z čl. 5 bodu 5.3. všeobecných obchodných podmienok. Súd preskúmaním predložených listinných dôkazov zistil, že všeobecné obchodné podmienky dojednanie o zmluvnej pokute neobsahujú, preto v tejto časti žalobu tiež zamietol.

4. Vychádzajúc z uvedeného súd priznal žalobcovi len sumu dlžnej istiny a úroku po odpočítaní čiastočných úhrad vo výške 300 eur (2.458,94 eura + 192,49 eura ako vyúčtovaný úrok za obdobie mesiacov marec 2012 až október 2012) = 2.651,43 eur - 100 eur (úhrada dňa 15.11.2012) = 2.551,43 eura + 29,62 eura (úrok za obdobie mesiaca november 2012) - 100 eur (úhrada dňa 12.12.2012) = 2.481,05 eura + 26,59 eura (úrok za obdobie mesiaca december 2012) - 100 eur (úhrada dňa 10.01.2013) = 2.407,64 eura. Súd tiež priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške vyplývajúcej z ustanovenia § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. prihladnuc na čiastočné úhrady žalovanej. V prevyšujúcej časti uplatneného úroku z omeškania nad zákonnú výšku 8,75 % ročne súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Čo sa týka sumy 59 eur titulom poplatku za vydanie karty, v tejto časti súd považoval žalobu za dôvodnú a nárok za preukázaný, a preto žalobe v tejto časti vyhovel. Žalobcovi priznal aj úrok z omeškania zo sumy tohto poplatku vo výške 8,75 % ročne od 16.04.2013 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol napadnutý rozsudok v zamietajúcom výroku zmeniť a žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Namietal, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že mu vznikol nárok na úhradu dlžných neúverových položiek v celkovej výške 110,93 eura, ktoré pozostávajú zo sumy vo výške 29,03 eura, 46,90 eura, 5 eur, 15 eur a 15 eur, vyúčtovaných v príslušných výpisoch. Suma vo výške 29,03 eura a suma 46,90 eura predstavuje poplatok za vykonanie platobnej operácie v súlade so Sadzobníkom poplatkov. Vzhľadom na to, že žalovaná prostredníctvom kreditnej karty vykonala výber peňažných prostriedkov, vzniklo mu právo vyúčtovať v príslušnom zúčtovacom období poplatky spojené s držaním a užívaním karty v zmysle Podmienok VOP a Sadzobníkom poplatkov. Výška poplatku spojená s užívaním karty závisí od sumy, ktorá bola predmetom platobnej operácie. Zo žaloby a k nej priložených listín dostatočne vyplýva oprávnenosť nároku žalobcu vrátane dôvodnosti výšky uplatneného nároku. Čo sa týka upomienok, žalovaná neuhradila riadne a včas povinnú úhradu, a tak jej zaslal upomienky, ktoré boli účtované v

zmysle platného Sadzobníka poplatkov. V prípade zistenia neautorizovanej alebo nesprávne zúčtovanej transakcie, pod čím sa chápe aj poplatok za upomienky, mohla žalovaná u žalobcu podať reklamáciu, čo však neurobila a výšku poplatkov nespochybnila.

6. Žalobca ďalej v odvolaní poukázal na povinnosť žalovanej uhradiť sankčné poplatky, ktorá priamo vyplýva z bodu 5.3 Podmienok VOP. Výška sankčného poplatku pozostáva zo sankčného úroku vo výške 9 % a zo zmluvnej pokuty vo výške 13,9 % ročne. Žalovaná sa dostala do omeškania, porušila svoju povinnosť, čím mu vznikol nárok na zmluvnú pokutu vo výške 13,9 % ročne z dlžnej sumy. Úhrady žalovanej boli najskôr započítané na splatné úroky z úveru a sankcie, na poplatky a následne na istinu. V zmysle tohto započítania sa domáha, aby súd zaviazal žalovanú uhradiť istinu vo výške 2.628,87 eura. Predmetný spôsob započítania súd neakceptoval a z odôvodnenia rozsudku nevyplýva, prečo bol aplikovaný odlišný spôsob započítania. Úroky z omeškania, ktoré boli podľa Sadzobníka poplatkov dohodnuté vo výške 9 % ročne, neprevyšujú priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov, naposledy zverejnenú podľa osobitného predpisu pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne, a súčasne neprevyšujú trojnásobok úrokov z omeškania podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. Úroky z omeškania boli v celom rozsahu odôvodnené, lebo boli uplatnené v zákonom stanovenej prípustnej výške a podľa platného Sadzobníka poplatkov. Žalobca žiadal priznať 9% úroky z omeškania ročne od 24.11.2012 zo všetkých dlžných úverovateľných položiek vo výške 2.458,94 eura a z neúverovateľných položiek vo výške 110,93 eura, t. j. v celkovej výške 2.569,87 eura, a z neúverovateľnej položky 59 eur vo výške 9 % ročne od 16.04.2013. Poukázal na ustanovenie § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka v spojení s bodom 4.1 Podmienok ROP a Sadzobníkom poplatkov, podľa ktorých mu vznikol nárok na úrok z úveru poskytnutého prostredníctvom platieb alebo výberov vykonaných Kartou odo dňa poskytnutia úveru. Dohodnutá výška úverových úrokov je 13,90 % ročne z dlžnej sumy. Z dôvodu, že k dátumu vystavenia výpisu č. 10/2012 neboli úroky z úveru uhradené v plnej výške, žalobca si uplatnil úverové úroky vyčíslené k 23.12.2012 vo výške 3,75 eura a zo všetkých neuhradených dlžných úverovateľných položiek v sume 2.458,94 eura vo výške 13,90 % ročne od 24.12.2012 (deň nasledujúci po dni vystavenia výpisu č. 10/2012). Žalobca v odvolaní tvrdil, že si splnil svoju dôkaznú povinnosť a preukázal dôvodnosť uplatneného nároku, pričom aj označil dôkazy na preukázanie tvrdených skutočností.

7. Žalovaná sa k odvolaniu nevyjadрила.

8. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, účinného od 1. júla 2016, ďalej len „Civilný sporový poriadok“ alebo „CSP“), viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi (§ 379, 380 CSP) ako aj skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), v napadnutej časti vo výroku o zamietnutí zvyšnej časti žaloby a v súvisiacom výroku o trovách konania prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods. 1, § 378 ods. 1, § 219 ods. 3 CSP) a po prejednaní veci urobil záver, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny. Preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil a zároveň aplikoval ustanovenie § 387 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Zároveň odvolací súd postupoval v súlade s ustanovením § 470 ods. 1,2 prvej vety CSP, podľa ktorého ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti, a právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Odvolací súd sa stotožnil s výrokmi súdu prvej inštancie ako aj s ich odôvodnením, pretože súd prvej inštancie urobil správny právny záver a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ním citovanými, správne aplikovanými v tom čase platnými a účinnými ustanoveniami Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka ako aj Občianskeho súdneho poriadku, na ktoré aj odvolací súd poukazuje. Žalobca v podanom odvolaní neuviedol žiadne právne významné okolnosti, ktoré by mohli rozhodnutie súdu prvej inštancie zvrátiť. Rozsudok v prvom výroku, ktorým bolo žalobe z väčšej časti vyhovené, v dôsledku absencie odvolania žalovanej nadobudol právoplatnosť. Odvolací súd na dôvažok dodáva nasledovné:

9. Je nesporné, že žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky titulom revolvingového úveru, ktoré žalovaná čerpala. Zmluva o vydanie kreditnej karty bola uzatvorená dňa 13.03.2012 a vydaná kreditná karta mala úverový limit 2.500 eur. Žalovaná úver čerpala, no svoju zmluvnú povinnosť nespĺnila a úver riadne neuhradila. Uhradila len 3 splátky v celkovej výške 300 eur, a to dňa 15.11.2012,

12.12.2012, 10.01.2013. Pre neplnenie zmluvných podmienok žalobca dňa 13.05.2013 vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 3.509,55 eura do 7 dní od doručenia výzvy. Žalobca podal odvolanie proti výroku, ktorým súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol. Týmto zamietajúcim výrokom súd zamietol priznanie úrokov z úveru, úrokov z minulých období vo výške 3,75 eura, zmluvnej pokuty, poplatkov v sumách 29,03 eura a 46,90 eura, a tiež poplatkov za upomienky vo výške 5 eur, 15 eur a 15 eur. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu a následnom prejednaní veci urobil záver, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

10. V súvislosti s uplatnenými poplatkami vo výške 29,03 eura a 46,90 eura odvolací súd poukazuje na správny právny záver súdu prvej inštancie o tom, že zo žaloby a príloh predložených žalobcom nebolo preukázané, že uplatnené sumy sa naozaj týkajú spolatnenia výberov peňažných prostriedkov, a že ide teda poplatky za vykonané dva výbery peňažných prostriedkov v sume 703,39 eura a 1.752,55 eura. Žalobca až v odvolaní uviedol, že predmetné poplatky si účtuje na základe Sadzobníka poplatkov (Zoznamu poplatkov - Revolvingové karty Diners Club White), kde je uvedený poplatok za výber hotovosti prostredníctvom bankomatu 2 % + 1,99 eura, pričom pri výbere hotovosti na výplatnom mieste je poplatok 4 % za vykonanú transakciu. Odvolací súd konštatoval, že pri výbere súm 703,39 eura a 1.752,55 eura s prihliadnutím na výšku poplatku stanovenú Sadzobníkom poplatkov sa nemožno výpočtom dopracovať k sume 29,03 eura a 46,90 eura, preto tvrdenie žalobcu uvedené v odvolaní považoval len za všeobecné, bez poukázania na konkrétny nesprávny postup pri výpočte, t. j. za nedôvodné. Neuvedením dostatočného tvrdenia a navrhnutia dôkazu sa dostal do stavu dôkaznej núdze v zmysle § 120 ods. 1 OSP. Vo veci poplatkov za vystavené upomienky vo výške 5 eur, 15 eur a 15 eur, úrokov z minulých období vo výške 3,75 eura a úrokov z omeškania sa odvolací súd stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, prezentovaným v odôvodnení prvoinštančného rozsudku, na ktorý poukazuje. Žalobca skutočne v tomto smere neunesol dôkaznú povinnosť, pretože nepredložil žiadny dôkaz, že tri upomienky žalovanej vystavil a doručil, a nepreukázal ani nárok, na základe ktorého si úroky z minulých období uplatňuje, a napokon ani to, čo je pod týmto pojmom subsumované. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie dôvodne žalobu v tejto časti nepovažoval za opodstatnenú a z toho dôvodu ani nemohol žalovanú zaviazat' na zaplatenie takýchto poplatkov a úrokov z minulých období.

11. Odvolací súd sa zaoberal aj otázkou úrokov z úveru, ktoré boli v Sadzobníku poplatkov určené vo výške 13,90 % ročne. Po preštudovaní príslušných príloh žaloby zhodne so súdom prvej inštancie konštatoval, že žalobca v konaní nepreukázal, či došlo k ukončeniu záväzkového vzťahu so žalovanou a akým právnym titulom odvodeným z obsahu zmluvy sa týchto úrokov od 24.12.2012 domáha. Napokon ani v podanom odvolaní žalobca neuviedol nijaké dôvody vedúce k záveru o nesprávnom právnom posúdení vyhodnotení súdu týkajúcej sa úrokov z úveru; v odvolaní v podstate len zotrval na priznaní úrokov z úveru vo výške 13,90 %, a to bez odkazu na konkrétne a platné dojednanie zmluvy, s ktorým by žalovaná súhlasila a zároveň ktoré by aj podpísala.

12. Ako posledný uplatnený nárok odvolací súd posudzoval otázku dôvodnosti záveru súdu prvej inštancie o nepriznaní zmluvnej pokuty žalobcovi. V tomto smere odvolací súd k odôvodneniu napadnutého rozsudku dodáva, že žalobca nepreukázal platné dojednanie dohody o zmluvnej pokute podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia. Žalobca poukázal len na čl. 5 bodu 5.3. Všeobecných obchodných podmienok, podľa ktorých je žiadateľ povinný riadne a včas zaplatiť DC poplatky, spojené s držaním a užívaním karty, sankčné poplatky za porušenie zmluvných povinností, náklady spojené s uplatnením a vymáhaním pohľadávky DC za žiadateľa a ďalšie príslušenstvo pohľadávky DC za žiadateľa alebo iné pohľadávky vyplývajúce z užívania karty alebo porušenia povinností zo zmluvy. Pojem „sankčné poplatky“ definujú Revolvingové obchodné podmienky v čl. 2 „Vymedzenie pojmov“ ako sankciu za omeškanie sa s platením povinnej úhrady pozostávajúcej zo sankčného úroku a zmluvnej pokuty, ktorej sadzba je rovnaká ako aktuálna výška úrokovej sadzby. To znamená, že VOP odkazujú na zmluvnú pokutu ustanovenú a definovanú v ROP. Keďže medzi stranami sporu šlo o spotrebiteľský vzťah, na podklade aplikácie ustanovenia § 52 ods. 2 bolo potrebné prijať záver o absolútnej o neplatnosti dojednaní zmluvnej pokuty pre rozpor so zákonom. Podľa vyššie citovaného ustanovenia § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa totiž pre platnosť dohody o zmluvnej pokute vyžadovala osobitná dohoda uzavretá písomne buď samostatne alebo ako súčasť základnej zmluvy, ktorá by bola žalovanou priamo podpísaná. Ak teda zmluvná pokuta nebola stranami dojednaná v písomnej forme, len s odkazom na ROP a VOP, taká dohoda je absolútne neplatná v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je neplatný taký právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo

účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Veriteľ sa jej v takom prípade nemôže úspešne domáhať.

13. Na základe uvedeného odvolací súd posúdil odvolanie žalobcu ako neopodstatnené, a preto napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, pričom v podrobnostiach poukazuje na jeho odôvodnenie.

14. O trovách odvolacieho konania odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP nerozhodol z dôvodu, že súd prvej inštancie v súlade s v tom čase platným procesným predpisom ponechal rozhodnutie o trovách konania na samostatné uznesenie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (§ 151 ods. 3, § 224 ods. 4 OSP).

15. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).